

forbrydelser, Brandstiftelser og lignende, og overfor hvem man nærer begrundet Frygt for, at dette vil gentage sig, hvis disse sættes paa fri Fod — altsaa Tilfældet Berning. Dette kunde jeg ikke nære synderlige Betæneligheder ved at gaa med til. Men man vil en Ting til, man vil skaffe sig Lovhjemmel til at skride ind overfor Personer, der aldrig har gjort sig skyldige enten i Sædelighedsforbrydelser, Brandstiftelser eller nogen som helst andre samfundsfarlige Forbrydelser, paa den blotte Mistanke om, at disse muligvis under givne Forhold skulde ville gøre dette, og ved en almindelig Umyndiggørelse ved en civil Ret indespærre disse, maaske paa Livstid. Det er det, jeg maa finde at man maa nære overvejende Betæneligheder ved at gaa med til af Hensyn til de Misbrug, der kunde finde Sted, hvis f. Eks. en eller anden Mands eller Kvinde paarørende vilde bruge en saadan Lov til at skride ind paa uberettiget Maade overfor den paagældende.

Rytter: Det ærede Medlem Fru Elna Munch spurgte mig om min Stilling med Hensyn til at tage disse Regler ud af Straffeloven for at sikre os overfor denne Person. Jeg vil med Hensyn til denne Person paa ny sige: Lad os nu først se Domstolens Afgørelse. Jeg vil bede det ærede Medlem om dog foreløbig at slaa sig til Ro med, at 3 Medlemmer i Dag fra denne Talerstol har sagt, at de nu har faaet et noget andet Indtryk af den paagældende, end de havde, da dette Spørgsmaal rejstes. Det ærede Medlem sagde, at jeg oprindelig var imod at tage nogle Regler ud af Straffeloven og indføre dem i et selvstændigt Forslag. Ja, det er rigtigt, og det vilde jeg være Modstander af endnu, hvis ikke Situationen var kommet til at ligge saadan, at vi alligevel skal lovgive paa dette Omraade. Det Lovforslag, som er forelagt, vil netop indføre en Ændring paa dette Omraade, og naar vi alligevel skal gennemføre en saadan Ændring, maa vi hellere tage de gode og konsekvente Regler. Lad os derfor gennemføre Straffelovskommissionens Regler paa dette Omraade, det tror jeg vil være det bedste. Ogsaa Professor Torp har jo været en Modstander af at gennemføre Straffeloven stykkevis, men som Sagen foreligger, foretrækker ogsaa han vor Fremgangsmaade fremfor den anden. Netop saadan opfattede jeg Henvendelsen til Partiformændene: Vil de Herrer være med til at fremme et Forslag paa dette Grundlag, uagtet Straffelovskommissionens Forslag snart kommer; og det svarede de Ja til.

Elna Munch: Naar det ærede Medlem Hr. Rytter nu siger: Lad os vente og se Domstolens Afgørelse, det kan jo være, at den ikke bliver saa streng, passer det netop fuldstændig ind i min Tankegang, idet jeg synes, at det var ganske hensigtsløst at sætte den Mand i Forbedringshus den ene Gang efter den anden, hvorimod jeg kunde tænke mig, at man behandlede ham som den sindssyge Person, han paa et vist Omraade er. Og naar det ærede Medlem siger, at han kunde ikke gaa med til den Gang at drage enkelte Paragraffer ud af Straffelovforslaget, men han kunde godt gøre det i Dag, fordi der nu foreligger et Forslag om denne Sag, vil jeg dertil sige, at jeg havde forstaaet det ærede Medlem, hvis han havde stemt imod, at der overhovedet kom noget Forslag frem i denne Retning og sagt: Jeg vil ligesom forrige Gang afvise Sagen fuldstændig, lad os vente, til Straffeloven bliver gennemført. Men hvorfor det ærede Medlem i Dag kan gaa med til, at der gennemføres et særskilt Lovforslag paa dette Omraade, medens han ikke kunde det for to Aar siden, maa jeg sige, forstaar jeg ikke, jeg synes, det er ganske ulogisk af det ærede Medlem.

Rytter: Domstolene vil jo nu faa den Sag til Afgørelse, om Manden er sindssyg eller ikke, og det maa det ærede Medlem Fru Elna Munch og jeg vente paa. Hvad angaar det ærede Medlems Overraskelse over min Stilling: at jeg i sin Tid ikke vilde gaa med til det ærede Medlems Forslag om at skille visse Paragraffer ud fra Straffelovforslaget, men nu godt vil gaa med dertil, forstaar jeg ikke hendes Standpunkt; jeg synes tværtimod, det ærede Medlem skulde takke mig, fordi jeg er gaaet over til hendes Anskuelse. Men saa forstaar jeg rigtignok ikke, hvorfor det ærede Medlem pludselig forlader sin egen Anskuelse og nu gaar over til min tidligere, forkerte, Anskuelse.

Pürschel: Da man har rejst Spørgsmaalet om Rækkevidden af det Tilsagn, der er givet fra Partiformændenes Side, vil jeg gerne sige, at jeg opfatter ikke et saadant Tilsagn som i den Grad bindende, at man ikke skulde have Lov til at stille endog ret vidtgaaende Ændringsforslag til det Forslag, som er fremsat, og jeg tror ikke, det af Hensyn til fremtidig Praksis vil være hensigtsmæssigt at se alt for stærke Baand i dette, at man faar et saadant Tilsagn fra Partiformændene. Det vil blot føre til, at man i Fremtiden ikke faar disse Tilsagn.